

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standarderstatning for forsinkelse. Spørsmål om kravet er foreldet.

Dato

17.10.2022

Saksnummer

2022-00976

Tjenesteytere

Wizz Air

Klager har i det vesentlige anført

Klager og hennes medreisende hadde billetter for to personer og skulle reise fra Bergen til Riga med Wizz Air den 3. desember 2019. Flyvningen ble forsinket på grunn av været og de ankom Riga med en forsinkelse på 5 timer og 5 minutter. Den 9. februar 2022 sendte klager et krav til Wizz Air om standarderstatning på 250 euro per person i henhold til EU-forordning 261/2004 for forsinkelsen.

Wizz Air har avvist kravet og begrunnet dette med at kravet er for sent fremsatt i henhold til flyselskapets reisevilkår som har frist på 2 år fra ankomstdato for flyvningen til å fremsette en klage.

Tjenesteyterne har i det vesentlige anført

Wizz Air viser til sine reisevilkår, som hver kunde må akseptere før de fullfører en bestilling og betaling av billetter, og klagefristen som fremgår av punkt 18.3:

"18.3. Limitation of Actions

18.3.1. YOUR RIGHT TO MAKE ANY CLAIM OF ANY NATURE WHATSOEVER (INCLUDING CLAIMS FOR COMPENSATION UNDER REGULATION 261) AGAINST US SHALL BE EXTINGUISHED IF YOU DO NOT BRING AN ACTION WITHIN 2 YEARS FROM THE DATE OF ARRIVAL AT THE DESTINATION, OR FROM THE DATE ON WHICH THE AIRCRAFT OUGHT TO HAVE ARRIVED, OR FROM THE DATE ON WHICH THE CARRIAGE STOPPED."

Det vises videre til Hungarian Civil Code Act V of 2013:

"Section 6:22

[Statute of limitations]

(1) Unless otherwise provided for in this Act, claims shall lapse after five years.

(2) The period of limitation commences upon the due date of the claim.

(3) An agreement for changing the limitation period shall be executed in writing.

(4) Any agreement excluding prescription shall be null and void.”

Kontrakten mellom passasjeren og Wizz Air følger ungarsk lov. Klagen avvises da den kom inn senere enn to år etter flyvningen.

Nemnda bemerker

Det er ikke fastsatt noen tidsfrist i EU-forordning 261/2004 for å fremsette krav om standarderstatning. Dette spørsmålet avgjøres av klage- og foreldelsesfrister i de enkelte medlemsstater i EU/EØS. Det er klageorganet i det landet der den aktuelle flyvningen gikk fra som skal behandle krav i henhold til forordningen. Det vises til EU's fortolkningsveileder til EU-forordning 261/2004 av 15. juni 2016 pkt. 8.2, samt EU-domstolens dommer i sakene C-139/11 Cuadrench Moré og C-204/08 Reder hva angår jurisdiksjon og lovvalg.

Wizz Air har vist til ungarsk lov og egne reisevilkår der det er fastsatt en reklamasjonsfrist på to år fra flyvningen fant sted.

I Norge ble spørsmålet om reklamasjonsfrist hva gjelder krav i henhold til EU-forordning 261/2004 avklart i Høyesteretts dom av 14. desember 2020 i saken HR-2020-2401-A, som gjaldt en flypassasjer som hadde fremsatt krav om standarderstatning etter en forsinkelse på over tre timer på en reise fra Thailand til Oslo, jf. forordningens artikkel 7. Høyesterett la til grunn at det utenfor de lovregulerte tilfellene ikke gjelder noen generell regel om reklamasjonsplikt i norsk kontraktsrett. Etter en vurdering av de hensyn som reklamasjonsplikt begrunnes med, kom Høyesterett videre til at det ikke var tilstrekkelig grunn til på ulovfestet grunnlag å stille et krav til reklamasjon i tilknytning til standarderstatning etter flypassasjerforordningen. Den alminnelige foreldelsesfristen på tre år fikk da anvendelse.

I herværende sak ble klagen til Wizz Air sendt inn to år og drøyt to måneder etter at flyvningen fra Bergen til Riga fant sted. Kravet er dermed ikke foreldet i henhold til norsk rett.

Forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet mer enn tre timer etter det planlagte ankomsttidspunktet, gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet, jf. EU-forordning 261/2004 artiklene 5, 6 og 7, samt EU-domstolens avgjørelser i sakene Sturgeon-Condor av 19.11.2009 (C-402/07) og Nelson med flere av 23.10.2012 (C-581/10).

Værforhold som påvirker flytrafikken kan være en slik ekstraordinær omstendighet som medfører at den reisende ikke har krav på erstatning. Dette må vurderes konkret. Det er flyselskapet som må godtgjøre at det foreligger et slikt spesielt tilfelle. Flyselskapet må videre godtgjøre at de har truffet alle rimelige tiltak for å unngå forsinkelsen. Wizz Air har

ikke dokumentert og forklart årsaken til forsinkelsen. Klager og hennes medreisende har dermed krav på standarderstatning på 250 euro per person.

Vedtak

Transportklagenemnda anbefaler at Wizz Air utbetaler standarderstatning på 250 euro per person, totalt 500 euro.

Nemndas representanter

- Helen Engebrigtsen (leder)
- Stina Myhre Mevassvik (Norwegian Air Shuttle)
- Sølvi Hagen (Ticket)
- Borgar Sandvik (Forbrukerrådet)
- Kristoffer Sørli (Forbrukerrådet)